

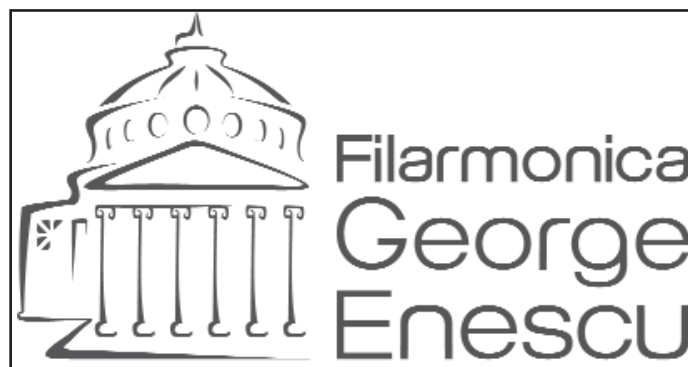
Emmanuel Tjeknavorian, tânăr virtuoz, urcă pe firmamentul muzicii

La început de mai, simfonicul Filarmonicii bucureștene a comemorat cu anume discreție împlinirea a peste o sută de ani ce au trecut de la tragicele evenimente ale Genocidului armean. Conduși de dirijorul Horia Andreescu, muzicienii primului colectiv simfonic al țării au oferit un concert menit a aminti câteva dintre valorile actuale ale acestui brav popor de milenară existență, popor aflat în drumul și în bătaia marilor imperii ale istoriei. Indiscutabil, momentul de specială atracțiozitate al serii de muzică l-a constituit evoluția tânărului violonist Emmanuel Tjeknavorian, de nici 25 de ani, solist al celebrului *Concert în re minor* de Jan Sibelius. Este o lucrare de natură romantică pe care Emmanuel și-o apropie dată fiind intensitatea comunicării artistice de care dispune, dată fiind maleabilitatea tonului violonistic, suplețea coloristică a sunetului; cantilenele sale au susținere, au o inspirată arcuire; iar cizelarea impecabilă a pasajelor de virtuozi conferă strălucire acestui opus neoromantic, piatră de încercare pentru orice tânăr virtuoz. A avut șansa unui acompaniament orchestral de o adaptabilitate specială, aspect datorat atenției

cu care a fost secondat de filarmoniștii bucureșteni, de dirijorul Horia Andreescu. Emmanuel Tjeknavorian este un tânăr virtuoz aflat actualmente în spectaculoasă ascensiune. S-a născut în capitala Austriei. Face parte dintr-o cunoscută familie de muzicieni; este fiul cunoscutului dirijor și compozitor Loris Tjeknavorian, cu decenii în urmă principalul șef al orchestrei Filarmonicii din Erevan. Cum era fieresc, Emmanuel a început studiul viorii la o vârstă fragedă. A avut șansa unei burse de studii oferite de Fundația Vladimir Spivakov; astfel, la vârsta unei promițătoare adolescențe a ajuns să concerteze în celebra sală a Conservatorului Ceaikovski din Moscova. A obținut distincții importante în importante competiții internaționale; inclusiv pentru interpretarea Concertului de Jan Sibelius. Cu numai câțiva ani în urmă, în cadrul reputatului Concurs Sibelius de la Helsinki, Emmanuel a fost distins pentru cea mai bună interpretare a acestei celebre lucrări concertante. Este momentul care i-a deschis porțile unei strălucite, unei timpurii cariere internaționale. Nu uită de unde a plecat; nu-și uită originile. La cererea insistentă a publicului bucureștean Emmanuel ne-a oferit o uimitoare, în tristețea ei, melopee pentru vioară solo, lucrare datorată cunoscutului compozitor și călugăr armean Komitas; este una dintre cele mai captivante,

mai tragice personalități ale culturii armenice din perioada sfârșitului de secol XIX, începutului de secol XX. În deschiderea serii de muzică, filarmoniștii bucureșteni conduși de Horia Andreescu au oferit două pagini de mare notorietate din

creația lui Aram Hacıaturian, anume celebrul *Adagio* din baletul *Spartakus* și spectaculosul *Dans al săbiilor* din baletul *Gaianeh*. În încheierea serii de muzică, prezentarea *Simfoniei în fa major* de Beethoven, *Pastorală*, a readus în atenția publică una dintre lucrările de repertoriu curent ale ansamblului, lucrare care pune în continuare probleme privind coerența, maleabilitatea, ansamblului; este una dintre lucrările pe care Andreescu le animă cu uimitoare profeții a adresării; mă refer la imaginația privind colorarea timbrală și caracterologică a evenimentelor programului în prima importantă simfonie programatică a începutului de secol XIX. Este de menționat cu titlu de special interes profesional, conform bunelor uzanțe practicate la Filarmonica bucureșteană, cele două apariții solistice susținute de Emmanuel Tjeknavorian în compania colectivului orchestral al instituției, au fost urmate de un mare recital cameral realizat în compania pianistei Cătălina Butcaru, muzician originar din București, actualmente rezident și domnia sa în capitala Austriei. Fiecare moment al programului, *Sonata pentru vioară și pian* de Leos Janacek, cea de a 3-a *Sonată în re minor* de Brahms, marea *Sonată în mi bemol major pentru vioară și pian* de Richard Strauss, au revelat, în acest caz, spiritul unei autentice culturi a cântului cameral; discernământul stilistic este realmente operativ atât în zona clasică-romantică, cât și domeniul relației structurale ce definește complexul dinamic-timbral în creația marelui compozitor ceh. Se poate observa disponibilitatea extinsă, inteligent aplicată în domeniul muzical-cameral, de care dispune pianista Cătălina Butcaru, un artist de sensibilă orientare în comunicarea cu partenerul de ansamblu, cu muzica însăși.

Dumitru AVAKIAN

Un concert de muzică de secol XX...

...este o raritate pe la noi, în zona de acces a publicului bucureștean; în mod special a celui de orientare – o voi numi – conservatoare, al Filarmonicii bucureștene.

O fericită formulă de program a fost găsită de dirijorul Cristian Măcelaru în cadrul concertului din prima decadă a lunii mai. Rememorez momentul la oarece distanță în timp în mod special pentru a face comparații. Este o formulă absolut salutară atunci când cele două direcționări ale programului merg, cum se spune, mână în mână. Căci satisfacția acordată publicului de a reaudia pagini savuroase datorate lui George Gertshwin, a fost corelată cu intenția de a oferi aceluiași auditor, lucrări foarte rar prezente în programele de concert.

Prințul cioplit în lemn este lucrarea unui tânăr maestru care, în anii premergători marelui conflagrații mondiale, abea